

ærede Medlem ogsaa selv —, at han egentlig godt kan se Betimeligheden i at gaa med til en saadan Ændring, som her er Tale om, til en Nedsættelse paa de Punkter, jeg her har nævnt, eller i alt Fald noget i den Retning. Naar det ærede Medlem ikke mente, at Tidspunktet var heldigt, var det, som han sagde, fordi det danske Landbrug for Tiden arbejder under meget vanskelige Vilkaar, og det skal jeg være den første til at erkende, at det gør. Hvis jeg derfor havde nogen som helst Tro til, at Bevarelsen af de Tilskud, her er Tale om, vilde være til Nytte for det danske Landbrug i den vanskelige Tid, vi er inde i, og i den kommende vanskelige Tid, skulde jeg være den sidste til at forelægge et saadant Forslag; men jeg tror ikke, det har nogen Betydning for det kriseramte Landbrug, om vi opretholder de Tilskud, jeg her foreslaar at nedsætte, ingenlunde. Jeg tror netop, det vil være nødvendigt for os i Tider, hvor vi skal spare paa alle Udgifter, da ogsaa, naar der er Tale om Tilskud til Landbruget, at overveje og undersøge, hvor der kan spares, for at vi kan have Midler til Raadighed til at hjælpe paa de Omraader, hvor det virkelig er nødvendigt for det kriseramte Landbrug. Hvis vi ikke gør det, vil det kun sige, at vi, naar der virkelig kommer Opgaver frem, naar det fra Landbruget bliver krævet, at nu maa de og de Foranstaltninger foretages, ikke kan anvise Midler til disse.

Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby), der ellers ikke var meget velvillig i sine Udtalelser, kom dog med en Bemærkning, som jeg tager som en Anerkendelse af mit Forslags saglige Begrundelse, idet det ærede Medlem sagde, at Landbruget godt kunde være med til at skære ned paa disse Tilskud, hvis bare de andre Erhverv ogsaa vilde indvilge i en Nedskaering med Hensyn til deres Tilskud. Det forekommer mig i Virkeligheden at være den bedste Anerkendelse af det foreliggende Forslag, der kan gives. Hvis der kun er Tale om her i Rigsdagen og blandt Erhvervene, at man skal søge hver for sig at skrabe det mest mulige til sig af Statskassens Midler, saa er vi noget langt ude. Det, det maa gælde om for os her i Rigsdagen og for Ministeriet, er dog at undersøge, hvilke berettigede Krav der kan være, og hvilke Tilskud der kan være Tale om at give for at hjælpe et eller andet Erhverv. Det kan dog aldrig være Meningen, at vi her skal sidde og slaas om, hvem der kan faa det størst mulige Tilskud af Statskassen til sin egen Lomme, og naar man anerkender, at man

i Virkeligheden godt kan gaa med til Nedsættelse, naar de andre Erhverv for deres Vedkommende kan gaa med dertil, har man altsaa anerkendt den saglige Berettigelse af Tilskuddenes Nedsættelse. Derfor skal det ærede Medlem have Tak for den Udtalelse, for det er de saglige Momenter, jeg har lagt til Grund for Forslaget. Det er ikke politiske Motiver, jeg har villet forfølge, men jeg har som praktisk Landmand ment det forsvarligt og klogt af det danske Landbrug at gaa med til en saadan Ændring.

Det ærede Medlem lyste dernæst efter Kommissionsbetænkningen og var jo forfærdelig glad for, at den ikke var fulgt med Forslaget — hvad skulde ellers det store Nummer af hans Tale været blevet til. Det var for øvrigt ikke alene det ærede Medlem, der var saa glad for, at den ikke var fulgt med, ogsaa mange andre ærede Medlemmer har lyst efter den, og enkelte Talere sagde, at jeg havde manglet Mod til at fremlægge Kommissionsbetænkningen. Nej, saa bange er jeg nu da heller ikke, og selv om jeg skulde have manglet Mod, vilde det have været meget uklogt af den Grund at undlade at lade den medfølge Forslaget. Jeg var jo nemlig forberedt paa, at den nok skulde blive krævet af mange af de Medlemmer, som nu ogsaa har gjort det, og det vilde derfor have været umuligt at skulde denne Kommissionsbetænkning, selv om det havde været min Hensigt.

Men det har aldrig været min Hensigt. Jeg har ikke nedsat denne Kommission, for at den — jeg tror, det var det ærede Medlem Hr. Ulrich, der sagde det — skulde udtale sig om Betimeligheden af en Ændring i Husdyrloven. Nej, det var ikke Kommissionens Opgave. Det har været min Opfattelse, at en saadan Ændring var betimelig og forsvarlig overfor Landbruget og overfor Samfundet, men jeg har nedsat Kommissionen, for at den kunde undersøge Spørgsmaalet og være til Vejledning for mig i Udarbejdelsen af et saadant Forslag, og Kommissionen har gjort et Arbejde, som jeg paaskønner, og har gjort sin Indstilling. Ganske vist er det en Indstilling, hvor Kommissionens Medlemmer paa mange Punkter har været uenige, men dens Arbejde har jeg paaskønnet, og jeg har ud af dette Arbejde draget de Slutninger, jeg mener det er rigtigt at drage, og har paa Grundlag af denne Kommissionsbetænkning udarbejdet mit Forslag.

For øvrigt skal jeg være villig til, saa snart et Udvalg kræver det, at udlevere